

Poezii din război.

Frunză verde de trifoi
 Când se ga' acest război?
 Căci de doi ani și jumătate
 S'a făcut groaznică moarte;
 Ziua, noaptea ne 'nterupt
 Cu sărbii ne-am bătut,
 Dar pe urmă s'a ivit
 Altul deja răsărit,
 Un dușman cu gură de urs,
 Bată-l Dumnezeu de rus,
 Și nimic nu a făcut
 Că și Polonia și-a perdut.
 Polonia e țară frumoasă,
 Domnitoru-i să trăiască.
 Și după zece luni de război
 Mai sări un dușman pe noi
 Cu arme tare și bune
 Vrând să ne scoată din lume.
 Victor e a lui nume,
 Chiar Victor italianu,
 Cuminte ca huzduganu.
 Cântă puil cucului
 Pe zidul Festungului
 In partul Triestului.
 Triestul e oraș vestit
 De mulți dușmani ocolit,
 Dușmanii gândul și-au pus
 Să ni-l ia pe sub ascuns.
 Și italianul blăstămat
 Greu front și-a ridicat
 Dela Triest pân' la Görz
 S'a întins ca niște șerpi.
 Tot se 'ntoarce, se 'nvârtește
 Și nimic nu isprăvește,
 Multe divizii s'au fărâmat
 Până Görzul a picat.
 Dar el bine știe
 Că al lui nu rămâne.

Frunză verde lemn uscat
 Culese de un soldat
 Dela frontul Wipah.

Frunză verde din ogor
 Rog pe domnul redactor
 Poezia să-mi cetească
 Și 'n Cucu loc să-i păsească
 Foaia Cucu e vestită
 Și prin sate mult cetită.

Otescu George din Remetea, re-
 cimentul de art. 17.

E anul nou!

Sună clopotele din biseri-
 cile românești, anunțând apusul
 unui an trist, de sânge, de
 moarte și de neazuri, și ve-
 nirea unui nou an de nădejdi
 de mai bine. Sună clopotele,
 și frații creștini își doresc un
 an mai vesel, mai senin, cu
 pace, fără multe așteptări, și
 cu doruri și visuri împlinite.

Dorim și noi cititorilor noș-
 tri „La mulți ani!“

SOLDAȚII ȘI VACA

Indărățul frontului, celiva soldati
 mulg o vacă.

Infanteristul Vasile: Măi, băeți, dar
 ce a pățit vaca asta? Eri ne-a mai dat
 lapte pentru o companie întregă, și
 azi nu va fi lapte nici pentru zece ca-
 marazi.

Inf. Neculaie: Și-o fi inchipuit, vaca
 că 'n bătaia de eri, din toată compa-
 nia noastră au rămas numai zece că-
 tane, și că va ajunge laptele ce ni-l dă.

LA DIVORT

Judecătorul: De ce n'ai vorbit un
 an întreg cu muierea d-tale?

Bărbatul: Fiindcă n'am vrut s'o
 intrerup când dansa vorbea.

PREA MACULITOR PENTRU O CANTAREATA

La țară:
 Cântăreața: — Dar de ceți plâng copiii tot
 deauna când cânt?

Săleanca: — Știu conța, că atunci copiii tot
 totdeauna se gândesc, eu dor și jale la pu-
 celul ce l'am taiat acum două săptămâni,

Cuvinte ce nu trebuiesc uitate.

In casele zărcitului, nici șoarecii nu se duc,
Căci, el dacă nu mănâncă, nici ei nimic nu apucă.

Lupului îi e necaz încă
Chiar singur ce mănâncă.

Porcul tot strânge, se îngrășe bine,
Dar pentru alții, nu pentru sine.

Lacom la bogăție și sărac la minte.

Vede bineșor în pungă,
Are ochiu ce să-ți unghă.

De copii, de barbă și de coate goale
Să nu te plângi nici odată.

Datoria nu moare nici odată.

Cine are barbă, să-și cumpere și pieptene.

Dela un rău platnic și cu cenușa de pe vatră sau un sac de paie să te mulțumești.

Când nu-ți sună 'n buzunare
Pătimesti de gălbinare (galbeni n'are).

Trăiește murgule pân' la Paști,
Ca să-ți dau iarba să paști.

Geaba binele cu sacul,
După ce moare săracul.

Boale să dea Dumnezeu, că leacuri
Sînt destule (zic babele).

La orice bolnav greu
Doftorul e Dumnezeu.

E mult dela mână pân' la gură, dar
Le astăzi până mâine?

Avu zile grămădite
Cât carul cu patru vite.

Omul și din necătare
Moare și zile, când are.

Frumusețea vestejește
Dar înțelepciunea crește.

A învățat carte până la glezne.

Fierul care nu se întrebuințează, ruginește.

Lupul când îmbătrânește, toate javrele îl latră.

Viață cârpită cu ață.

N'a apucat să-i iasă sufletul și-i dă
cu Dumnezeu să-l ierte.

Răspuns la o carte.

Prin această mică carte

Vă trimit eu sănătate,

Tie nevastă Marie,

Lui Cornel și Victorie,

La sora și la bătrâni,

La șogor și la vecini

Și la ai tăi buni părinți,

Și lui Nițu, al tău frate

Îi rog multă sănătate

Unde-o fi 'n străinătate.

Apoi mi-ai scris într'o carte

Că toți prietenii-acasă,

Au venit pe slobociag,

Doamne, cât mi-a fost de drag

Văzând că sunt în viață

După doi ani de bătaie.

Mi-a scris fărțatu Covaciu

Și Corcodei, dar și Vidu

Că-au ciocnit păharele

Toți în sănătatea mea.

Apoi iar în altă carte

Mi-ai scris că ești supărată

Și că foarte mult ai plâns

La Lenuța, la mormânt.

Că Victoria e mică

Mai nu pricepe nimică,

Nu te știe asculta

Cum te-a ascultat Lena,

Zici că tu ai vrea să scrii.

La mormânt pe piatra ei

Doună sau trei rândurele

Că să-ți mai treacă de jale,

Numai zici că tu nu știi

În așa fel ca să scrii.

Iată îți scriu eu în carte,

Tu din carte scrii pe piatră

— Cetitorule, ceteste,

Ce-ți spun eu, se împlineste,

Cine ești, am fost odată,

Cine sânt, vei fi în grabă,

Caută și te pocăiește

C'o zi 'nainte de moarte.»

Atât e destul să scrii

La Lena pe piatră ei.

Eu de aceste cuvinte

Îmi aduc bine aminte,

Mi-le-a spus într' predică

Preotul la sfântul Gheorghe.

Cu crucea 'n mormânt eram,

Părăstas la morți făceam.

Și mă ntrebî de sănătate.

De mâncare și de alte;

Pot mulțumi lui Cristos

Pân' acum sunt sănătos,

Numai cât de alelalte

Ți-oi scria în altă carte.

Ș'apoi Mario, să știi
Că pachetu l'am primit.
Dar când l'am desvălit
Foarte rău m'am amărat
C'ai învăluit mâncare
În notele de fanfară.
Doamne, Doamne ce am gândit
Când pe-o notă am citit:
»Buciumul Carpaților,
Putpuriu național
De Dinicu profesor,
Știmu dela flugh-horn.«
Pe alta era »Crai nou,
Știmu dela tromba doi,
Compusă de Porumbescu,
Care-a fost mare maestru.
Și să știi Mărie dragă
C'am lăcrămat ziua 'ntreagă,
Căci m'am gândit la feciori
Cum cântau la sărbători
Melodii de prin »Crai nou«.
S'ascult mai bine 'mi plăcea
Ispravnicul ce cânta:
»Fa Doichită, puică albă,
Vin' la mine să-ți dau salbă.«
Lui Doichita nu-i plăcea
De ispravnic și zicea:
»Ba eu nu, ba nu, nu vreau,
Că mi drag bujorul meu.
Și cântau marșuri mai multe,
Unul... Pe plaiul de munte
Și al doilea era marșul:
Român verde ca stejarul.«
Din celalalt putpuriu
Ce-or cântat, nici nu mai știu.
(Aci iar încep a lăcrăma),
Nu mai tac că n'am ce face
Și mă rog, Doamne fă pace!
Să se 'ntoarcă ai noști feciori
Să mai cânte 'n sărbători:
Și în cor și în fanfară
Și în Duminici la strană.
Încă odată cu dor
Vă salut, al vostru Nistor.

Albania, la 27 Dec. 1916.

Nestor Miclea, Mercina.

CEA DIN URMA DORINȚA A BĂTRÂN

Bătrâna Aglaie: Draga mea prietenă, Ziță, când oi muri, să nu-mi împodobesti mormântul cu flori naturale, ci numai cu flori artificiale.

Bătrâna Zița: Dar ce gând ți-a venit în minte?

Bătrâna Aglaie: Păi, să mă înțelegi, dacă de asupra locașului meu de veci ar fi flori naturale, te-ai apuca mereu să stropești apă peste ele — și tu știi, draga mea că nu-mi prea place umezeala.

Idilă

— Poemă în proză. —

Intinși la umbra bătrânului măr, Ionel și Didina — căsătoriți de ieri — osteniți de fericire, stau mușchi în mână, privirile pierdute în albastru al cerului. Peste ei, bătrânul măr își scutură imaculatele sale petale: Isaiea dăntuește.

Se imprimăvărează. Soarele, gelos de vremea pierdută, trimite razele sale cele mai fierbinți, fierbinți ca iubirea lui Ionel. Pădurea înverzeste în grabă. Printre copaci, cucul se joacă d'a v'ăți ascunsele, vrăbiile se cheamă, rîndunelele s'ajungă, privighetoriile cîntă fericirea lor. Ionel șoptește amoros Didinei. E primăvară afară, primăvară e și în inima lor.

— Vezi tu Didino, aci o să fim ferți. Departe de lumea zgomotoasă și banală, aci, în mijlocul naturii, o să ne facem și noi cuibul nostru, aci o să ne ascundem iubirea noastră. Plopii cei mari ne vor servi de strajă, vîntul ne va legăna, iuliacul en va îmbălsăma. O! cît te iubesc, iubita mea! Dar tu?...

Tu taci! Nu simți și tu inima ta găfînd mai iute, singele tău alergînd mai repede, nu trec și prin tine, iubita mea, aceiași fiori de fericire? Spune!

Tu taci? Ce ai, iubita mea? N'auzi tu păsărelele cum își cîntă iubirea lor? Nu vrei tu să ne-o cîntăm și noi pe a noastră? Spune, spune, iubita mea!...

Dar gura te a mută, mina ta e rece! Tu pălești, Didino; Didino, ce este? Tk'mi, ascunzi ceva. Pentru Dumnezeu, Didino, spune, spune, ingerul meu, ce este, ce ai?

— Mă doare burta.

JIDOVII ȘI CALUL VORBITOR

Itic: Am auzit, Moșele, că ai fost în orașelul german Jung'au zi u, unde e un cal vestit, care știe vorbi. Spune-mi, Moșele Lehen, cum vorbește el?

Moșele: Ce întrebare? Ca un alt bește ca și noi jidovii, numai că el vorbește cu picioarele.

FLACĂUL SCANDALIZAT

În satul lui moșu Motoc:

Bătrânul: Dar, ce-ai pățit, fiule, că ești așa amărât întăritat și bosumflat?

Flacăul: Păi să nu-ți iese din sărită? La cătănie nu m'au luat, să mă bat aci cu oamenii, tot nu mă lasă, să petrec și să beau până în adâncul nopții, ca să-mi uit necazurile, iarăși nu se poate. Să joc hora, să fac curte fetelor, iarăși e oprit. Apoi cei mai permis în ziua de azi unui tânăr de treabă?

CE NU SE PERMITE NEGUSTORULUI

Polițistul: Domnușe, nu-ți este permis să spânzuri marfa d-tale, găște, pui, rațe tăiate, în fața prăvăliei.

Negustorul: Dacă n'am să-mi fac reclamă cu marfa mea, nu voi vinde nimic, și nu-mi rămâne atunci decât să mă spânzur.

Polițistul: Din partea mea... dar nu în fața prăvăliei.

Mîngăiere pentru bolnav.

Bancheșul bolnav: Dar, să mă ezi, domnușe doctor, că socoteala ce mi faci pentru că m'ai căutat două zile — e totuși prea mare.

Doctorul: Dar, gînd stete, omule, ce te-ar fi costat îngropaciunea, dacă nu ai fi murit?

Cucu pe frontul muscalului.

Plîngeți ochi și lacrimi
Că vi s-tare îndepărtati,
În țara muscalului
În punerea capului,
Rău mi-a cântat cucu mie
Străină țara să-mi fie,
Să fiu tare îndepărtat
De frați și de surori
Și de părinți doritori,
Că doi ani se împlinesc
Decînd casa o doresc,
Nu lăsa, Doamne pe nîme
Să fie străin ca mine,
Cît cu ochii mei mă uit
Văd tot loc necunoscut,
Văd și dealuri, văd câmpii
Și de jalea mea s-pustii,
Săracă inima mea
Unde am ajuns cu ea,
Am ajuns să putrezească
În Polonia rusească.
Cînd am scris aici frumos
Eram fecior sănătos,
Dar ce-o fi de-acum năinte
Numai tū știi, Doamne sfinte
Frunză verde de mohor
Scrise-s astea de un fecior.
Frunză verde de pe breg
Născut în Temes-Ligheț,
Frunză verde măierană
Maxim Dănilă mă cheamă.

Dela al 7-lea reg. de honv. din Verșet.

HOTĂRAREA EROICĂ A DOMNIȘOAREI

Într-o societate de domni și domnișoare.

Doamna Eleonora: Am luat o hotărâre eroică: La proxima reprezentație de binefacere, în beneficiul răniților noștri, voi vinde sărutări. Ca să adun cât mai mulți bani pentru ajutoarea răniților noștri, voi da o sărutare pentru 20 coroane.

Locotenentul Pogor: Nu șar putea, frumoasă domnișoară, ca înainte de reprezentația aceasta, să vă începeți acțiunea generoasă, de binefacere? Sînt gata să depun acum cinci hîrtii de câte o sută de coroane, pentru cantitatea corespunzătoare de sărutări.

LA CE SE GÂNDEȘTE HOȚUL DE SCOLAR

Învățătorul: Măi, Ghiță, cînd e timpul cel mai potrivit să rupi fructele din pom?

Școlarul: Cînd nu-i stăpînul acasă.

IN FAȚA PORCULUI

Economul: Da, da, acum și porcul meu se va duce în curând la front.

Domnul: Cum asta? L'a rechiziționat și pe dânsul autoritățile militare?

Economul: Nu, dar îl voi expedia în pachete de poștă, la cei cinci fii ai mei de pe front.

Ghicitori

Ce va să zică chipul acesta?

Aflați-l.

Ce va să zică chipul acesta?

Aflați-l.

Ce va să zică chipul acesta?

Aflați-l.

Editor și redactor responsabil:

Dimitrie Ibrăncuș.

Tipografia »Poporul Român«, VII., Ika-utca 36

A apărut Calendarul „Poporului Român” pe 1917

Aducem o veste plăcută abonaților și cititorilor noștri: »Calendarul Poporului Român« cel mai căutat calendar de români din Ungaria, a ieșit de sub tipar — și e un trumos volum de 136 pagini. Ținând seamă de marele interes ce-l arată publicul nostru Calendarului »Poporului Român« — direcțiunea acestei întreprinderi a căutat de data asta să facă din acest calendar un adevărat muzeu de ilustrații actuale — o culegere de cele mai interesante chipuri în legătură cu evenimentele mari ale zilei.

Iată aci titlurile celor mai interesante clișee cu text:

1. Invățătorul român care învață carte pe soldații anatabeți.
2. Ne scriu răniții.
3. Soldat român în timpul serviciului de telefonist pe front.
4. Corul de bănașeni din reg. 43 de infanterie din Jicin.
5. Un grup de trumoși ostași români.
6. Eroii noștri. Vasile Stănariul din Bistrița-Năsăud.
7. Răniți români în grup.
8. Prințul Rupprecht de Bavaria apărătorul frontului german de la Somme.
9. Reprezentanții Ententei ieșind de la un Consiliu de război.
10. Cum sint coborâți răniții din munții Tirolului de pe frontul italian.
11. Soldați bulgari și germani într-un sat sârb.
12. Monastir, visul sîrbilor.

Prințul moștenitor Alexandru al Serbiei cu sora lui.

13. Suflitul prizonierului rus.
14. Cum și-au construit tranșeele tranșeele lor.
- 15—19. Și România a intrat în război. — Familia regală română.
20. Un grup de conducători politici români.
21. Pe unde au trecut Români: Vederi din Brașov și Csiksereda.
22. Podul de peste Cernavoda.
23. Comandanții armatei contra României: Falkenhayn și Mackensen.
24. Marije invenții în timpul războiului.
25. Italianii și timpul ploios.
26. Tipuri din Bucovina.
- 27—31. Morții celebri din anul 1916.
32. Noul Mitropolit: Vasile Mangra.
33. Din tragediile războiului.
- 34—37. 4 Hărți cu diferite fronturi.

Spațiul nu ne permite să dăm aci toată lista chipurilor din calendar.

Iată acum și ceva din cuprinsul interesant al materialului calendaristic:

1. Cine plătește scumpetea. (O poveste complicată și tristă).
2. Cite s'au iscodit în timpul războiului. — (Ploaia de foc. Improșcarea lichidului. Sfoară și saci de hârtie. etc.)
3. Invățămintele bătăliei de la Verdun.
4. Fotografierea Poloniei.
5. Cum au deplâns poezii războinici români cu Goga în frunte neutralitatea României.
6. Cele zece porunci doctoricești ale militarului în război.
7. Statele neutrale și războiul.
8. Zeci de glume vin apoi și un bogat material calendaristic.

Cuprinsul acesta variat și interesant, prevăzut cu zeci de ilustrații — face ca toată lumea românească să se prevadă de cu vreme cu un Calendar al »Poporului Român«.

Deși totul s'a scumpit în aceste timpuri de război, — editura Calendarului nu s'a arătat zgârcită și cu mare chețuieală a comandat 62

clîșee frumoase care împodobesc Calendarul.

Cei cari vor să comande mai multe exemplare vor căpa următoarele înlesniri:

Pentru 30 exemplare 10% rabat
Pentru 50 exemplare 20% rabat
Pentru 150 exemplare în sus 25% rabat.
Prețul unui exemplar este de 60 fileri, plus porto poștal 10 fileri.

Administrația nu ia garanția dacă calendarul se pierde în urma trimiterii nerecomandate.

Comenzile atât ale particularilor precum și ale revanzătorilor se vor efectua numai pe lângă achitarea anticipativă a costului. Calendare rămase nevândute nu se vor reprimi, deci fiecare să comande numai atâtea exemplare, câte poate destace. — Pe credit nu se trimite nimănu.

Dela administrația »Foia Poporului Român«, Budapest, VII., Ika-utca 36 se poate comanda următoarele:

Calendarul „Cucului” pe 1917

Prețul unui exemplar este de 50 fileri, plus porto poștal 10 fileri.

Calendarul „Foi Ilustrate” pe 1917

Prețul unui exemplar este de 50 fileri, plus porto poștal 10 fileri.

Visul Maicii Domnului

(carte legată) cu porto poștal 45 fileri.

Epistolia Domnului

(carte legată) cu porto poștal 45 fileri.

Rugăciuni pentru soldați

cu binecuvântarea Pr. S. S. episcopul Dr. E. Cristea (pentru gr. orientali).

Prețul: 1 exemplar cu porto poștal 10 fileri;

50 exemplare cu porto poștal 3 cor. 20 fileri;

100 exemplare cu porto poștal 5 cor. 30 fileri.

Harta Europei împreună cu harta Ardealului

cea mai nouă ediție, care cuprinde toate țările învrăjbite, fiecare țară separat colorată costă 1.50 cor., plus 10 fileri porto poștal.

Numai 2 coroane

este abonamentul la foia noastră zilnică, împreună cu suplimentele

— »Cucu« și »Foia Ilustrată« — pe timp de o lună

pentru soldații răniți și bolnavi din spitale.